

<http://www.luju.ro/atentat-la-suveranitatea-romaniei-pentru-spalarea-lui-kovesi-presedinta-unjr-dana-girbovan-taie-in-carne-vie-dupa-hotararea-cedo-din-cazul-revocarii-laurei-kovesi-ceso-desc-hide-o-noua-perspectiva-pentru-revocarile-din-functiile-publice-unde-numirile-sunt>

ATENTAT LA SUVERANITATEA ROMANIEI PENTRU SPALAREA LUI KOVESI – Presedinta UNJR Dana Girbovan taie in carne vie dupa hotararea CEDO din cazul revocarii Laurei Kovesi: „CEDO deschide o noua perspectiva pentru revocarile din functiile publice unde numirile sunt facute politic, inclusiv pentru revocarea ministrilor... Decizia va avea efecte in toate statele semnatare ale Conventiei, unde traditional procurorii sunt sub autoritatea sau subordonati ministrului Justitiei”

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 27.05.2020 14:11

Odata cu scandalosa hotarare prin care Curtea Europeana a Drepturilor Omului a considerat ca **inculpatei Laura Kovesi (foto 1)** i-au fost incalcate drepturile prin revocarea din functia de procuror-sef al DNA, CEDO a deschis calea pentru incalcare suveranitatii nationale a Romaniei si a tuturor celorlalte state semnatare ale Conventiei EDO. Vehementa constatare a fost formulata marti, 26 mai 2020, de catre **judcatoarea Dana Girbovan (foto 2), presedinta Uniunii Nationale a Judecatorilor din Romania.**

Chiar daca Girbovan a formulat-o in termeni diplomatici (concentrandu-se pe partea tehnica a problemei), ideea este cat se poate de transparenta: **hotararea CEDO va putea fi invocata in instantele de contencios administrativ din Romania si din celelalte state semnatare pentru a ataca acte guvernamentale nu doar pe motive de legalitate, ci si de temeinicie (oportunitate).** Altfel spus: diversi petenti vor putea invoca hotararea

CEDO din cauza Kovesi vs Romania pentru a incerca sa desfiinteze in instanta acte ce tin strict de oportunitatea pe care a luat-o in considerare, de exemplu, Guvernul in cazul unei decizii politice. Situatia este cu atat mai grava, cu cat in acest fel Curtea Europeana a Drepturilor Omului comite un atentat chiar la Curtea Constitutionala a Romaniei. Ne referim, de exemplu, la Decizia nr. 68/2017, prin care CCR a stabilit ca DNA (si, prin generalizare, niciun alt parchet) nu este competent sa ancheteze Guvernul pentru **oportunitatea** emiterii unui act normativ (in speta, era vorba despre OUG 13/2017 – [click aici pentru a citi](#)).

In aceeași analiza publicata joi pe [Facebook](#), judecatoarea de la Curtea de Apel Cluj reia o idee pe care au insistat numeroase persoane publice care au explicat aberatia CEDO. Ne referim la faptul ca decizia CCR pe care a analizat-o Curtea Europeana a Drepturilor Omului viza strict raporturile dintre presedintele Romaniei si ministrul Justitiei, Laura Kovesi nefiind inclusa in aceasta ecuatie, astfel incat Luluta sa fie indreptatita a se adresa instantei de la Strasbourg pentru asa-zisa incalcare a drepturilor ei.

Redam intreaga postare a Danei Girbovan:

„Dupa participarea din data de 21 mai 2020 la emisiunea "Marius Tuca Show – Justitia in vremea pandemiei", unde am vorbit si despre cauza Kovesi contra Romaniei, am fost solicitata de mai multi jurnalisti sa dezvolt argumentele pe acest subiect prezentate in emisiune.

Concluzia pe care exprimat-o, in urma analizei atat a Deciziei 358/2018 a CCR, cat si a hotararii date de CEDO in cauza Kovesi contra Romaniei, este aceea ca dezlegarile si considerentele avute in vedere de cele doua instante vizeaza planuri juridice diferite, care nu se intersecteaza si nu se suprapun.

CCR a analizat strict raporturile dintre Ministrul Justitiei si Presedintele Romaniei din perspectiva organizarii publice si a raporturilor dintre autoritati constitutionale, fapt expres mentionat de CCR in par. 63 din decizie.

CEDO, pe de alta parte, a analizat problema strict din prisma dreptului individual al reclamantei de a ocupa functia de procuror sef al DNA pana la finalul mandatului, ignorand complet arhitectura constitutionala a statutului procurorilor in Romania si faptul ca procedura de revocare din functie a procurorului sef DNA a fost facuta in executarea autoritatii Ministrului Justitiei asupra activitatii procurorilor, conferite de art. 132 din Constitutie.

Or, aceasta concluzie conduce, la randul sau, la cateva consecinte, pe care le voi analiza punctual.

=====

1. Criticile la adresa CCR, bazate pe afirmatia ca aceasta ar fi incalcat un drept fundamental al fostului procuror sef DNA, sunt complet lipsite de fundament.

Nicaieri in cuprinsul deciziei CCR nu exista vreo analiza a dreptului individual al fostului procuror sef DNA de a ataca in contencios administrativ decretul de revocare si actele subsecvente acestuia (inclusiv propunerea de revocare si raportul de evaluare) din simplu motiv ca acest drept nu a facut si nu putea face obiectul analizei Curtii

Constitutionale.

Analiza si decizia CCR au privit strict raportul dintre Ministrul Justitiei si Presedintele Romaniei si nicidecum raportul dintre fostul procuror sef DNA si aceste autoritati, dupa cum reiese explicit din pasajele pe care le voi relua in cele ce urmeaza.

=====

2. CEDO retine eronat ca, desi teoretic procurorul sef avea deschisa calea unei actiuni in contencios administrativ, aceasta era una formala, Curtea Constitutionala blocand controlul instantei de contencios administrativ la aspecte strict formale.

Or, nici macar paragrafele 69, 72, 73 si 78, precum si par. 117-118 din decizia CCR, ce sunt partial redacte in cuprinsul deciziei Kovesi contra Romaniei, nu sustin concluzia CEDO.

O analiza corecta a acestor paragrafe, considerate esentiale de catre Curtea Europeana, se impunea a fi facuta in contextul situatiei si a premisei analizate de CCR, si nicidecum printr-o preluarea trunchiata a acestora, incompleta si rupta din context.

Reamintesc ca prin Decizia 358 din 30 mai 2018 Curtea Constitutionala a Romaniei s-a pronuntat asupra cererii de solutionare a conflictului juridic de natura constitutionala dintre Ministrul Justitiei, pe de o parte, si Presedintele Romaniei, pe de alta parte.

In acest context, CCR a facut o analiza a competentelor instantelor de contencios administrativ intr-un posibil litigiu dintre Ministrul Justitiei si Presedinte, in care sa se transeze care din cele doua autoritati are rol primordial in procedura revocarii.

Aceasta analiza s-a impus in conditiile in care Ministerul Justitiei, pe de o parte, sustinea ca acest conflict priveste atributiile/competentele constitutionale ale celor doua autoritati, deci este de competenta Curtii Constitutionale (par. 9 din Decizie), iar Presedintele, pe de alta parte, sustinea ca litigiul priveste o chestiune de aplicare a legii, deci este de competenta instantelor de contencios administrativ (par. 29 din Decizie).

In concluzie, problema competentei limitate a instantelor judecatoresti a privit strict aceste raporturi intre Ministrul Justitiei si Presedinte, si nicidecum un eventual litigiu intre aceste autoritati si titularul functiei de procuror sef DNA.

Acest aspect apare explicit expus, in mod repetat, in cuprinsul deciziei CCR, inclusiv in paragrafele retinute in decizia CEDO.

Spre exemplu, in decizia CCR se arata ca:

par. 69 – "Faptul ca decretul presedintelui este un act administrativ nu inseamna ca toate raporturile pe care acesta le are cu celelalte autoritati publice - deci nu cu persoanele individuale (n.a.) -, care conduc la emiterea decretului, sunt raporturi de drept administrativ."

par. 71 – "Cu privire la posibilitatea, invocata de Presedintele Romaniei, ca ministrul justitiei sa atace refuzul Presedintelui in contencios administrativ, Curtea constata ca acest control judecatoresc se exercita numai in limitele unui control de legalitate a refuzului Presedintelui Romaniei, fara a putea fi, insa, antamate aspecte de constitutionalitate ce privesc intinderea competentelor celor doua autoritati. Instanta de contencios administrativ nu poate cerceta raportul de drept constitutional dintre ministrul justitiei si Presedintele Romaniei din moment ce, intre cele doua autoritati, in problema data, nu se stabilesc raporturi de drept administrativ, ci de drept constitutional."

Par. 72 – "[...] intre ministrul justitiei si Presedintele Romaniei se stabilesc raporturi de drept constitutional [...]"

Par. 73 – "Prin urmare, cele doua autoritati vor aplica decizia Curtii Constitutionale, iar controlul aplicarii si respectarii deciziei de catre acestea nu va reveni instantei de contencios administrativ, ci tot celei constitutionale."

Par. 78 – "relatia dintre ministrul justitiei si Presedintele Romaniei sub aspectul revocarii procurorului din functiile de conducere"

Ca atare, toata dezlegarea CCR, inclusiv cele ce succed paragrafelor citate si care limiteaza competentele instantei de contencios administrativ, se refera la relatia, respectiv la un potential litigiu intre Ministrul Justitiei si Presedinte.

Este, de aceea, de neinteles de ce CEDO ignora cu totul aceste aspecte si concluzioneaza, sec si fara a argumenta, ca aceste limitari ar fi aplicabile si in cazul unui litigiu intre titularul postului si autoritatile publice in conditiile in care, repet, o astfel de analiza nu a facut obiectul deciziei CCR.

=====

3. Hotararea CEDO va avea efecte asupra jurisprudentei instantelor de contencios administrativ in materia revocarilor din functiile publice in care numirea se face prin decizie politica.

CEDO a decis ca, odata numit in functie, chiar printr-un mecanism ce implica esentialmente o decizie politica, un procuror sef la nivel inalt dobandeste un drept individual, civil, astfel ca revocarea sa din functie trebuie sa poata face obiectul unui control extins al unei instante judecatoresti.

In par. 153 din decizia CEDO se arata ca instantele trebuie sa analizeze in substanta plangerea reclamantei. De asemenea, in par. 154 CEDO reia ideea potrivit careia motivele de revocare trebuie sa poata face obiectului unui control judiciar extins.

Prin aceasta decizie, CEDO deschide o noua perspectiva pentru revocarile din functiile publice in care numirile sunt facute politic, inclusiv in ceea ce priveste, spre exemplu, revocarea din functie a ministrilor.

=====

4. Decizia CEDO in cauza Kovesi va avea efecte in toate statele semnatare ale Conventiei, in care traditional procurorii sunt sub autoritatea sau chiar subordonanti ministrului justitiei.

Jurisprudenta CEDO produce efecte pentru toate statele semnatare ale Conventiei Europene a Drepturilor Omului, ca atare efectele acesteia nu se vor limita la raporturile dintre Ministrul Justitiei si Ministerul Public din Romania.

De altfel, CCR a si facut trimitere la modelul francez, citand decizia Consiliului Constitutional din Franta din 2017 par. 11, potrivit careia "autoritatea ministrului justitiei se manifesta, in special, prin exercitarea unei puteri de a numi si sanctiona".

Or, dupa decizia CEDO in cazul Kovesi, spre exemplu, inclusiv aceasta putere a Ministrului Justitiei din Franta, recunoscuta de Consiliul Constitutional francez, va fi supusa unui control jurisdictional extins, nu doar pe aspecte de legalitate, ci si de temeinicie.

Este de remarcat ca decizia CEDO instituie un standard uniform in materia revocarii din functii a procurorilor la nivel inalt, in conditiile in care recomandările internationale in materie pornesc mereu de la a recunoaste ca sistemele de drept ale statelor membre sunt caracterizate de o mare diversitate, in special

cu privire la rolurile si sarcinile procurorilor.

In multe state europene revocarea din functie a Procurorilor Generali este atributul puterii executive. Astfel, chiar si atunci cand revocarea se poate dispune doar in baza unor motive prevazute de lege (cum este si cazul Romaniei), evaluarea acestor motive se face de catre puterea executiva, cu un aviz consultativ al consiliului judiciar. [a se vedea cazul Spaniei aici: <https://www.fiscal.es/la-fiscal-general-del-estado>]

In consecinta, analiza deciziei pronuntate de CEDO in cauza Kovesi contra Romaniei trebuie facuta minutios, atat prin prisma argumentelor aduse de Curte, cat si – mai ales – a argumentelor ignorate de aceasta, avand in vedere si consecintele pe care aceasta decizie le aduce in planul arhitecturii institutionale nu doar a statului roman, ci si tuturor statelor semnatare a Conventiei ce au o organizare similara.

Daca in cazul Romaniei abordarea pur subiectiva, strict prin raportare la persoana, facuta de oficiali de rang inalt a condus la compromiterea unor institutii si la subminarea ordinii constitutionale, prin aceasta decizie a CEDO focalizarea pe persoana a fost elevata la nivelul Consiliului Europei, producand efecte asupra tuturor statelor membre”.